

ГЛАВА III. (*)

За Славенитъ изобщо и тяхното распространение
по балканския полуостровъ, отъ VI—X-и
векъ следъ Р. Х.

§. 15. Племенното назование на Славенитъ.

Изъ сичкытъ разнородни племена, които едно време сѫ нападали на источната римска империя, най-много отъ другытъ удържахѫ Славенитъ. Отъ най-напредъ тѣ бѣхѫ едно съ Готитъ, сетиѣ съ Уинитъ и Обритъ или Аваритъ (avarai), а най-подиръ съставихѫ якъ единъ съюзъ подъ името на Българиетъ, като запазихѫ пакъ своята самобитност, поради тѣхната многочисленност. Но-долу ще видимъ мнимото тождество на поменяниятъ тукъ племена отъ разни родове. (gl. §. 17.)

Названието — *Славени и Физонци или Сочавци*, които такоже са наречати и подунавци, споредъ ученния критикъ на Булгарина въ *Малка*,⁽¹⁾ най-напредъ было употребено у Кесарія, който жи-

(*) Забѣлѣжи добрѣ, читателю, че тъзи глава отъ Исторіята съ-
държа най-тъмнитъ и най-заплетенъ въпросъ за сѣкий историографъ
славенский, а особенно българский; за туй ный тукъ повече гы
предлагамъ изново отъ колого гы рѣшавамъ съ помощта пакъ на
по-вѣщи изслѣдователи, като Гердеръ и Фальмерайеръ — у Нѣмците;
Венелинъ, Булгаринъ, Савельевъ, Григорьевъ и Гельфердингъ — у
Русите; Палагузовъ, Крыстевичъ и Дриновъ — у Българите.

(1) Гл. тамъ въ статьата „Исторія сѣверо-госточной Европы и пр.“ същытъ думы на латински изъ *Bibliotheca Patrum*, t. V, p. 773. А подъ името *Sontius* или *Isoncius* у Римлянитъ отколѣ била известна краинската рѣка *Соча*. Италианитъ и до сега я зовѣтъ *Изонца*; оттамъ и названietо *Сочавци* за Физонитъ — *phisonites*.